

Wędrowka przez Biblię

Broszura wydawany przez
„Impuls” TWR Polska

nr **55**

od **31.11.2022**
do **24.03.2023**

Wyjście

Nie znamy wyjścia z obecnej sytuacji. Ale Bóg je zna. Przed laty wyprowadził swój lud z niewoli, unicestwiając potęgę Egiptu. On ma dzisiaj taką samą moc. W każdej chwili może zmienić bieg historii.

Gdy będziemy wsłuchiwać się w słowa Księgi Wyjścia, pamiętajmy, że jej przesłanie jest ważne dla nas, dzisiaj. Obrazuje drogę wyjścia z niewoli grzechu. A to właśnie grzech sprawia, że nie możemy się pojednać, zakończyć konfliktów, wojen, nie potrafimy żyć w harmonii, pokoju.

Dlatego prawdziwym, Bożym wyjściem, Bożym rozwiązaniem, jest posłanie na świat Syna-Zbawiciela. To dobra nowina! Najwspanialsza wiadomość! Otwórzmy wreszcie serca dla Jezusa, przyjmijmy Go na nowo. Odkryjmy prawdziwą treść Ewangelii.

Zwróćmy szczególną uwagę na zapisane przez ewangelistę Mateusza „*Kazanie na Górze*”.

To słowa Jezusa. One mogą całkowicie zmienić nas i cały świat!

Księga Wyjścia

Księga Wyjścia to druga z kolei część Pięcioksięgu Mojżeszowego. Księga ta wywodzi się od Mojżesza, tak jak cały Pięcioksiąg, zwana jest więc Drugą Księgą Mojżeszową. Jej najbardziej znana, międzynarodowa nazwa – *Exodus*, pochodzi od tłumaczy Starego Testamentu z języka hebrajskiego na grecki (czyli autorów Septuaginty). „Exodus” znaczy „*Wyjście*”, stąd księgę tę nazywa się również „*Księgą Wyjścia*”. Chodzi o wyjście Izraelitów z Egiptu, a w sensie szerszym, alegorycznym o „*wyjście*”, wyzwolenie ludu Bożego z niewoli grzechu.

Poselstwo Księgi

Główne przesłanie Księgi Wyjścia można wyrazić słowami Listu do Hebrajczyków, gdzie natchniony nowotestamentowy autor pisze: *„Dzięki wierze rodzice Mojżesza ukrywali go po narodzeniu przez trzy miesiące, widzieli bowiem, że dziecko jest urodziwe i nie zlekli się rozkazu królewskiego. Dzięki wierze Mojżesz, gdy był dorosły, nie zgodził się, by go nazywano synem córki faraona. Wolął raczej znosić krzywdy razem z ludem Bożym niż zapewnić sobie na pewien czas przyjemne, ale grzeszne życie. Pohańbienie z powodu Mesjasza uważał on za cenniejsze niż wszystkie skarby Egiptu, bo miał na względzie przyszłą nagrodę. Dzięki wierze nie przeraził się gniewu króla, wy dostał się z Egiptu, bo czerpał moc z niewidzialnego Boga, jakby Go miał przed oczyma. Dzięki wierze ustanowił święto Paschy i krwią baranka kazał pokropić drzwi, aby anioł śmierci nie mógł zgładzić pierworod-*

nych. Dzięki wierze Izraelici przeszli przez Morze Czerwone jak po suchej ziemi, gdy zaś Egipcjanie pokusili się o to samo, potonęli” (Hbr 11, 23–29).

Księga Wyjścia opowiada o narodzinach, życiu i działalności Mojżesza, powołanego przez Boga wodza i prawodawcy Izraela. Opowiadanie to jest kontynuacją opowieści Księgi Rodzaju (Genesis), gdzie zapisana jest historia Abrahama, Izaaka, Jakuba, Józefa, czyli historia patriarchów Izraela. Pomiędzy wydarzeniami opisanymi przez Księgę Genesis i Księgę Exodus występuje „*luka*” obejmująca ok. 3,5 wieku. Księga Genesis opowiada, jak Jakub i jego potomkowie, w liczbie siedemdziesięciu osób, wkroczyli do Egiptu i zamieszkali we wschodniej części żyznej doliny Nilu, otoczeni opieką Józefa, który Bożym zrządzeniem został wcześniej rządcą egipskiego królestwa, „*prawą ręką faraona*”. Relacja Księgi Exodus rozpoczyna się informacją, że w Egipcie rządy objął nowy król, który nie znał już, nie pamiętał Józefa. Minęło kilkaset lat, w ciągu których „*synowie Izraela rozradzali się, pomnażali, potężnieli i umacniali*” (szacuje się, że lud izraelski liczył wtedy już ponad dwa miliony osób). Wzbudziło to niepokój Egipcjan, którzy obawiali się rosnącej potęgi Izraelitów. Postanowili więc „*uciskać ich ciężkimi pracami*”. Tak rozpoczął się okres prześladowań, ucisku, niewoli Iudu izraelskiego w Egipcie. W Bożych planach prześladowanie Izraelitów miało oddalić ich od religii Egipcjan i skłonić do powrotu do ziemi ojców.

Bóg nie zapomniał jednak swego ludu w ucisku, lecz dał mu wybawiciela w osobie Mojżesza. Mojżesz stanął przed faraonem, przekazując mu polecenie Pana, iż ma wypuścić lud

izraelski z Egiptu. Faraon odmówił, pytając Mojżesza: „**Kimże jest Pan, abym musiał usłuchać jego rozkazu i wypuścić Izraela?**”. W Egipcie wierzono w wiele bóstw, zbudowano tysiące świątyń, czczono miliony posążków. Za tak potężnym bałwochwalczym systemem religijnym zawsze stoi szatan. Bóg musiał więc złamać upór faraona cudownymi znakami, zwanymi plagami egipskimi. Plagi te były dowodem, iż moc Pana jest potężniejsza niż moc szatana i wszelkich bóstw pogańskich, zgodnie ze słowami Pana skierowanymi do Mojżesza: „**Tej nocy przejdę przez Egipt, zabiję wszystko pierworodne w ziemi egipskiej od człowieka aż do bydła i odbędę sąd nad wszystkimi bogami Egiptu**” (Wj 12, 12). W końcu faraon poznał moc żywego Boga i wyznał: „**Zgrzeszyłem przeciwko Panu, Bogu waszemu...**”; musiał wypuścić Izraela na wolność.

Bóg wyzwolił swój lud z niewoli egipskiej, ochronił go przed naporem bałwochwalczych kultów. Podobnie dzisiaj Pan wyzwala, zbawia swój lud, chroni go przed wpływami zła. Wyjście z Egiptu jest obrazem nowego, jeszcze wspanialszego wyzwolenia, obrazem zbawczego dzieła Mesjasza – Chrystusa. Nowy Testament wyjaśnia obrazowe znaczenie Księgi Wyjścia. Ewangelista Jan zapisał słowa Jezusa: „**Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam, nie Mojżesz dał wam chleb z nieba, ale Ojciec mój daje wam prawdziwy chleb z nieba.**”

Pracę naszą można wspierać modlitwą
oraz finansowo poprzez wpłaty na nasze konto:

PKO BP IV Oddział Wrocław
Nr r-ku: 05 1020 5242 0000 2702 0020 4313

Albowiem chleb Boży to ten, który z nieba zstępuje i daje światu życie". Jezus jest prawdziwą manną, prawdziwym chlebem życia, którym ma się karmić Boży lud. Jest też prawdziwym Barankiem paschalnym, którego krew chroni przed śmiercią. W I Liście do Koryntian apostoł Paweł pisze o Chrystusie, że jest on „*naszą Paschą*”. Apostoł narodów w tym samym liście przejście przez Morze Czerwone ukazuje jako obraz chrztu, symbol ratunku w Jezusie Chrystusie. Stwierdza: „*Przypomnijcie sobie bracia, co przeżyli kiedyś nasi praojcowie: wszyscy szli za obłokiem i przeszli przez morze. W obłoku i w morzu zostali ochrzczeni w imię Mojżesza. Wszyscy też posilili się danym im przez Boga pokarmem i krzepili się życiodajnym napojem ze skały. Pili napój pochodzący ze skały Bożej, która była symbolem Chrystusa*” (I Kor 10, 1–4).

W rzeczywistości więc wszystkie wspaniałe wydarzenia opisane w Księdze Wyjścia wskazują na Jezusa; w obrazowy sposób zapowiadają Jego nadejście i zbawcze dzieło, którego dokona.

Podział Księgi

Życie Mojżesza opisane w Księdze Wyjścia można podzielić na trzy czterdziestoletnie okresy:

- 1) 40 lat na dworze faraona w Egipcie;
- 2) 40 lat odosobnienia na pustyni synajskiej
- w ziemi Midianitów;
- 3) 40 lat wędrówki przez pustynię na czele ludu izraelskiego.

Bóg przygotowywał Mojżesza na pustyni synajskiej do wykonania wielkiego zadania wyprowadzenia Izraelitów

z Egiptu i doprowadzenia ich do Ziemi Obiecanej. Bóg objawił się najpierw Mojżeszowi, powołał go jako swego sługę i ustanowił wodzem Izraela, a potem, już po wyjściu z Egiptu Bóg objawił się całemu Izraelowi pod górą Synaj. Pan zawarł tam przymierze ze swoim ludem. Było to największe wydarzenie czasów Starego Testamentu. Bóg zobowiązał się uroczyście do szczególnej opieki nad Izraelem, a Izrael zobowiązał się do wierności wobec Boga.

Księga Wyjścia opisuje nie tylko wyjście Izraelitów z Egiptu, ale także zawarcie przymierza na Synaju, w tym otrzymanie przez Izrael Bożych przykazań, czyli Dekalogu i tak zwanego „Kodeksu Przymierza”. Znajduje się tu także opis odstępstwa Izraela i relacja z odnowienia przymierza. Jest to więc ważna część historii zbawienia, historii ludzkiego upadku i Bożego ratunku.

Plan Księgi

Bardziej szczegółowo można podzielić Księgę Wyjścia w następujący sposób:

I. Wyzwoliciel	r. 1–11
1) Izrael w niewoli egipskiej	r. 1
2) Narodziny Mojżesza, pobyt na dworze faraona - 40 lat	r. 2
3) Powołanie Mojżesza, pobyt na pustyni synajskiej - 40 lat	r. 3
4) Powrót Mojżesza do Egiptu - ogłoszenie wyzwolenia Izraela	r. 4
5) Mojżesz przed faraonem	

- 9 plag, walka żywego Boga z bóstwami Egiptu

r. 5-11

II. Wyzwolenie (poprzez Krew i Moc) r. 12-14

1) Dziesiąta plaga (śmierć pierworodnych)

- Pascha (Krew)

r. 12

2) Przejście przez Morze Czerwone

- zagłada wojsk Egiptu (Moc)

r. 13-14

III. Marsz ku Górze Synaj (doświadczenia wiary) r. 15-18

1) Pieśń dziękczynna, postój na pustyni Szur

(życie odkupionych to nie droga prosta i łatwa)

r. 15,1-22

2) Gorzka woda w Mara przemieniona w słodką za

pomocą drewna (symbol dzieła krzyża) r. 15, 23-26

3) Przybycie do Elim

(doświadczenie obfitości Bożej łaski)

r. 15, 27

4) Pożywienie na pustyni

- manna (Chrystus Chlebem Życia)

r. 16

5) Woda ze skały

(podwójny symboliczny obraz Chrystusa:

Chrystus Skałą i Wodą Życia)

r. 17-18

IV. Otrzymanie Prawa, Przymierze r. 19-24

1) Objawienie się Boga Izraelowi pod Górą Synaj r. 19

2) Dekalog – Dziesięcioro Bożych przykazań r. 20

3) „Kodeks Przymierza”

(prawo rodzinne, karne, moralne, święta)

r. 21-24

V. Budowa Przybytku r. 25-40

(Namiotu Spotkania - symboliczny obraz Chrystusa)

1) Boży wzorzec Przybytku i szat kapłańskich r. 25-30

2) Szabat jako znak Przymierza między Bogiem

- a Izraelem r. 31
- 3) Odstępstwo Izraela i odnowienie Przymierza
(złoty cielec, modlitwa Mojżesza, nowe tablice
z przykazaniami) r. 32–35
- 4) Budowa Przybytku r. 36–39
- 5) Przybytek wypełnia obłok chwały Pana r. 40
(Księgę Wyjścia otwiera przygnębiający obraz
ucisku, niewoli, a zamyka radosny obraz Bożej
chwały).
-

Listy od słuchaczy z Polski północnej

List 1

Od paru dni jestem w innym zakładzie karnym. Jestem spragniony spotkania z Panem, a nawet już wyczekuję nadejścia Dnia Pańskiego. Niech Bóg wam błogosławi. Żyję słowem apostoła Pawła do Rzymian 6:11: „... **uważajcie siebie za umarłych dla grzechu, a za żyjących dla Boga w Chrystusie Jezusie, Panu naszym**”. Pragnę być umarły dla grzechu i żyć dla Boga w Chrystusie Jezusie.

List 2

Serdecznie pozdrawiam całą redakcję TWR. Nie chcę tłumaczyć dlaczego nie pisałem, wolę skupić się na Słowie Bożym. Być może to, co widzimy i o czym słyszymy - zbyt nas przeraża i dlatego zamykamy na to oczy? Zastanawiamy się, czy są to już czasy końca. Jednak zachęta Słowa Bożego i Syna Bożego, Jezusa Chrystusa jest w tych czasach tak wyraźna, że chciałoby się już być u Niego. Musimy być otwarci na Ducha Świętego, aby nam Słowo Boże nie umknęło.

List od słuchacza z Polski centralnej

Dziękuję za list, wnikliwie go przeczytałem. Pocho-
dzę z rodziny chrześcijańskiej, ale pogubiłem się w życiu.
Zadałem się z nieodpowiednimi ludźmi, co poskutkowało
przykrymi konsekwencja: śledztwa, pozwy sądowe i wyroki –
kary pozbawienia wolności. Czas izolacji wykorzystuję inten-
sywnie na studiowanie Słowa Bożego i czytanie książek
biblijno-teologicznych. Moją postawą zachęcam innych do
nawracania się. Bóg błogosławi moje świadectwo i już
nawróciło się wielu.

Listy od słuchaczy z Polski południowej

List 1

Bardzo serdecznie witam po dłuższej przerwie kore-
spondencyjnej, w imieniu naszego Pana i Zbawiciela Jezusa
Chrystusa. Dziękuję za list. W zakładzie karnym, w którym
przebywam, odbywają się regularne spotkania biblijne
i ewangelizacyjne, prowadzone przez braci ze zborów miej-
scowych. Śpiewamy pieśni i rozważamy Słowo Boże. Dyrek-
tor tego więzienia jest osobą wierzącą.

List 2

Bardzo dziękuję za przesyłkę i list, który mi wiele
uświadomił. Wiem, że na wolności nie będzie lekko i będę
musiał pracować nad sobą. Nie chcę wrócić do starego życia.
Nie będę już użalać się nad sobą, że miałem trudne dzie-
ciństwo i innych za to obwiniać. Uświadomiłem sobie, że
to moja wina. Wiem, że muszę zmienić otoczenie.

Ewangelia Marka

Ewangelia Marka jest księgą o wielkim znaczeniu. Została napisana najwcześniej z czterech Ewangelii. Pochodzi mniej więcej z roku 65 n.e., co znaczy, że powstała już około 30 lat po śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa!

Niemal wszyscy komentatorzy zgadzają się, że Ewangelia Marka jest najwcześniejszą z Ewangelii i stanowi pierwszy zapis życia Jezusa, który zachował się do naszych czasów.

Autor

Autor drugiej Ewangelii nie był apostołem, ale znał nauczanie zarówno apostoła Piotra, jak i apostoła Pawła. Przyпуска się, że to właśnie Marek spisał Ewangelię głoszoną przez Piotra, to znaczy spisał wszystko to, czego nauczał Piotr, który głosił Dobrą Nowinę od dnia narodzin Kościoła.

W 12 rozdziale Dziejów Apostolskich, w 12 wierszu czytamy o tym, że gdy apostoł Piotr został cudownie uwolniony z więzienia „...*poszedł do domu Marii, matki Jana, zwanego Markiem, gdzie zebrało się wielu na modlitwie*”. To właśnie syn Marii, Jan, zwany Markiem, jest autorem drugiej Ewangelii, co potwierdzają świadectwa takich autorytetów wczesnego Kościoła, jak Klemens Aleksandryjski, Euzebiusz, Papiasz czy Hieronim. Jan – to hebrajskie imię syna Marii, w domu której zbierała się wspólnota wczesnego Kościoła, a Marek – to jego imię łacińskie.

Marek był duchowym dzieckiem apostoła Piotra, o czym dowiadujemy się z Pierwszego Listu Piotra, gdzie czytamy: „*Pozdrawia was kościół w Babilonie, wspólnie*

z wami wybrany, i Marek, syn mój” (I Pt 5, 13).

O Marku czytamy także w drugiej części Dziejów Apostolskich, opisujących głównie działalność misyjną apostoła Pawła. Z relacji 13 rozdziału Dziejów dowiadujemy się, że apostoł narodów zabrał Jana Marka w swoją pierwszą podróż misyjną. Czytamy: **„...zwiastowali Słowo Boże w synagogach, mieli też ze sobą Jana jako pomocnika”** (Dz Ap 13, 5). Mowa tu o Janie Marku, Pawle i Barnabie. Barnaba był najbliższym współpracownikiem Pawła na początku jego działalności misyjnej, a Jan Marek był siostrzeńcem Barnaby. Wiemy o tym ze słów apostoła Pawła, zapisanych w Liście do Kolosan: **„Pozdrawia was Arystarch, współwięzień mój, i Marek, siostrzeniec Barnaby”** (Kol 4, 10). Marek uczestniczył więc w pierwszej podróży misyjnej apostoła Pawła, ale w trakcie tej trudnej i niezmiernie ważnej wyprawy niespodziewanie opuścił Pawła i Barnabę i powrócił do Jerozolimy.

Młody Marek prawdopodobnie nie wytrzymał trudów podróży. Kiedy więc apostoł Paweł wyruszał w drugą podróż misyjną, nie chciał zabrać ze sobą Marka, na którym już raz się zawiódł, natomiast Barnaba uważał, że trzeba dać Markowi jeszcze jedną szansę; nalegał, by dołączyć jego siostrzeńca do zespołu misyjnego. Paweł nie zgodził się na to i w efekcie tej różnicy zdań doszło do rozstania Barnaby i Marka z apostołem (Dz Ap 15, 36-40). Nie oznacza to, że Markowi nie dano szansy na inną, niż wyprawy misyjne, działalność w Kościele.

Z listów więziennych Pawła dowiadujemy się, że Marek był w końcowym okresie służby apostoła jednym z jego najbliższych współpracowników (Fil w. 24). Kiedy

apostoł czekał na śmierć, wiedząc, że koniec jego życia jest bliski, pisał do Tymoteusza, człowieka, który był jego prawą ręką: „*Weź Marka i przyprowadź ze sobą, bo jest mi bardzo potrzebny do posługiwania*” (II Tym 4, 11).

Tak więc Marek, autor drugiej Ewangelii, służył pomocą najpierw apostołowi Piotrowi, a potem apostołowi Pawłowi. Spisana przez niego Ewangelia czerpie więc zarówno z nauczania Piotra, jak i Pawła. Możemy stwierdzić, że opis faktów, wydarzeń pochodzi w Ewangelii Marka od Piotra, a objaśnienia, interpretacja - od Pawła. Jednak bez wątplenia w większej mierze relacja Ewangelii Marka czerpie z nauczania apostoła Piotra, naocznego świadka życia i dzieła Jezusa Chrystusa. Druga Ewangelia zawiera materiał pochodzący z kazań apostoła Piotra zapamiętany przez Marka. Można powiedzieć, że Ewangelia Marka pozwala nam podejść najbliższej naocznych świadków życia Jezusa i słuchać ich relacji.

Cechy charakterystyczne Ewangelii Marka

1) Ewangelia Marka, w przeciwieństwie do Ewangelii Mateusza, zawiera bardzo mało nauk Jezusa, natomiast szczegółowo opisane są w niej czyny Bożego Syna. Relacja Marka jest zwięzła, bardzo realistyczna. Opowiada on o wydarzeniach z życia Jezusa z pozycji naocznego świadka, korzysta bowiem z relacji apostoła Piotra. Opowieść Marka jest zbliżona do reportażu o życiu Jezusa. Marek nie komentuje wydarzeń, nie interpretuje ich, tylko relacjonuje. Przekazuje nam fakty z życia Jezusa w sposób najprostszy i najbardziej realistyczny, by ukazać nam Jezusa takim, jakim był, gdy chodził po ziemi.

2) Ewangelia Marka ukazuje nam w sposób bardzo wyraźny człowieczeństwo Jezusa. Inni ewangelisci nie przekazują tak wielu informacji o ludzkich uczuciach Jezusa, co Marek. Czytamy u Marka, że Jezus dziwił się niedowiarstwu ludzi, litował się nad nimi, wzdychał w duchu, pałał sprawiedliwym gniewem. Marek świadczy o tym, że Jezus bywał zmęczony i potrzebował odpoczynku oraz że odczuwał głód. Marek przybliżył nam postać Jezusa jako człowieka, podobnego do nas we wszelkich uczuciach i odczuciach.

3) Ewangelia Marka ukazuje nam też wyraźnie boskość Jezusa. Marek rozpoczyna swoją opowieść słowami: **„Początek Ewangelii o Jezusie Chrystusie, Synu Bożym”**. Dla Marka Jezus nie był tylko człowiekiem żyjącym między ludźmi, ale także Bogiem działającym pośród ludzi. Marek często podkreśla, że słowa i czyny Jezusa wywierały wielkie wrażenie na otaczających go mężczyznach i kobietach, wzbudzały ich podziw, zachwyt, a także zdumienie i lęk. Już w pierwszym rozdziale Ewangelii czytamy dwukrotnie: **„I zdumiewali się nad nauką Jego” (1, 22)**, **„I zdumiewali się wszyscy” (1, 27)**.

4) Następną ważną cechą charakterystyczną relacji Marka jest to, że ukazuje on Jezusa jako Sługę, Sługę żywego Boga. W Ewangelii Mateusza Jezus jest Królem, natomiast u Marka – Sługą. W 10 rozdziale Ewangelii Marka znajdujemy słowa samego Jezusa: **„....Syn Człowieczy nie przyszedł, aby mu służyło, lecz aby służyć i oddać swe życie na okup za wielu” (10, 45)**. Jezus jest Sługą Pana, w którego imieniu tak prorokował Izajasz: **„Oto sługa mój, którego popieram, mój wybrany, którego ukochała moja dusza. Natchnąłem go**

***moim duchem, aby nadał narodom prawo. Nie będzie krzy-
czał ani wołał, ani nie wyda na zewnątrz swojego głosu”***
(Iz 42, 1–2).

5) Adresatami Ewangelii Marka byli w pierwszym rzędzie chrześcijanie nawróceni z pogaństwa zamieszkujący Rzymskie Imperium. Rzymianie, sprawujący w tamtym czasie władzę nad niemal całym cywilizowanym światem, reprezentowali polityczną i militarną potęgę, siłę, moc. Ich panowanie wydawało się nie do przezwyciężenia. Potęgę rzymską przyrównywano do żelaznych kajdan niewolących wszystkie narody. Upadek moralny rzymskich władców wydawał się zwiastować upadek całej ludzkości. Jedyne Bóg, posyłając swego Sługę, swego Syna, był w stanie odwrócić bieg historii. Potędze ludzkiej, politycznej i militarnej przeciwstawiona została moc Ducha, moc Boża. Apostoł Paweł napisał do Rzymian: „...***Nie wstydzę się ewangelii Chrystusowej, jest ona bowiem mocą Bożą ku zbawieniu każdego, kto wierzy...***” (Rz 1, 16).

6) Ważną cechą Ewangelii Marka jest to, że zamieszczone są w niej pewne istotne szczegóły, nieobecne w innych ewangeljach, a które pozwalają nam sobie wyobrazić, jak w rzeczywistości przebiegały wydarzenia z życia i działalności Jezusa i jego uczniów. Na przykład, tylko Marek pisze, że podczas cudu nakarmienia pięciu tysięcy osób ludzie usiedli w grupach „***po stu i po pięćdziesięciu***”. Od razu cała ta scena staje przed oczyma naszej wyobraźni. Albo kiedy Marek opowiada o uciszeniu burzy na morzu, wtrąca krótkie zdanie, którego nie ma w innych ewangeljach: „***A On był w tylnej części łodzi i spał na wezłowiu***”. Takie szczegóły, pochodzą-

Języki, w których nadawana jest
„Wędrownka przez Biblię”

angielski, arabski, bengalski,
berbeski, burmański, cebuano,
CheChewa, chorwacki, czeski, czua,
duński, farski, francuski, gujarati,
hebrajski, hinduski, hiszpański,
indonezyjski, japoński, kanadyjski,
kantonezyjski, koreański, kurdyjski,
malezyjski, mandaryjski, marathi,
navaho, nepalski, norweski,
ormiański, oryjski, polski,
portugalski, quichua, rosyjski,
serbski, suachili, szwedzi, tai,
tamilski, telugu, turecki, ukraiński,
węgierski, włoski, zulu.

**Kochani Słuchacze TWR
czekamy na Wasze listy!
Jak odbieracie nasze audycje?
Co one wnoszą
do Waszego życia?**

W miarę możliwości postaramy się odpowiedzieć na każdy list i kontynuować nawiązaną w ten sposób relację. Na życzenie wysyłamy bezpłatnie Nowy Testament, literaturę chrześcijańską oraz nośniki z nagraniami.

Prosimy o dołączenie następujących informacji o sobie

Wyrażam zgodę na przetwarzanie moich danych osobowych przez Stowarzyszenie
Chrześcijańskie „Impuls” Trans World Radio Polska w celach związanych z korespondencją

Imię i nazwisko:..... nr telefonu:.....

Kod pocztowy..... Miasto:..... Adres:.....

Kraj:.....

ce od naocznego świadka tych wydarzeń, Szymona Piotra, sprawiają, że niejako „widzimy” fakty, zdarzenia, niemal „uczestniczymy” w nich.

7) Relacja Ewangelisty Marka jest bardzo prosta, realistyczna i żywa. Marek często używa słów „i zaraz”, „i natychmiast”. Takie zwroty spotykamy w Ewangelii Marka prawie trzydzieści razy. Opisy Marka następują jeden po drugim; jego relacja to relacja akcji, ruchu. Marek pośpiesznie dzieli się wydarzeniami, pragnąc, by dla innych były one tak autentyczne, tak żywe, jak dla niego. Kolejne wypowiedzi połączone są spójnikiem „i”; Marek opowiada podobnie, jak robi to dziecko: „*Jezus uczynił to i to, i zaraz potem to i jeszcze tamto...*”. W taki sposób połączone są ze sobą aż 34 zdania w trzecim rozdziale Ewangelii Marka. Jest to bardzo prosty i żywy język kogoś bardzo poruszonego niezwykle wydarzeniami, o których opowiada.

Gdy będziemy czytać Ewangelię Marka z zaangażowaniem, i my będziemy poruszeni, podekscytowani, bo jest to relacja o życiu najwspanialszej osoby w historii ludzkości, opowieść o Bożym Słudze, Bożym Synu, Zbawicielu świata, Jezusie Chrystusie.

List od korespondenta z Polski centralnej

Dziękuję za modlitwy o moje zdrowie. Obecnie jestem na urlopie, odpoczywam, trudno mi będzie wrócić do rytmu pracy. Wykorzystam ten czas na pisanie, czytanie, rozważanie, między innymi tego, co oznacza słowo - nowonarodzenie i dlaczego człowiek narodzony z Ducha porównany jest do wiatru. Widzimy w tym efekty działania Ducha w człowieku.

Programy nadawane w czasie zimowym 2022/2023 roku
przez „Impuls” TWR Polska:
w okresie: 31.11.2022 r. - 24.03.2023 r.

Fale średnie **1467 kHz**

21:45 - 22:15

Pn	„Wędrowka przez Biblię”
Wt	„Wędrowka przez Biblię”
Śr	„Wędrowka przez Biblię”
Cz	„Wędrowka przez Biblię”
Pt	„Wędrowka przez Biblię”
So	(-)
N	(-)

Naszych programów w szerszym wyborze mogą Państwo słuchać
w internecie - pod adresami:

<http://twrpolska.org> oraz <http://ttb.twr.org> lub <http://www.twr360.org>

Nasz e-mail: korespondencja@twrpolska.org
oraz telefon: (+48) 601 400 892

PAŹDZIERNIK	LISTOPAD	
<p><i>Ewangelia wg Mateusza</i></p> <p>31.10.2022 3:1-12</p>	<p><i>Ewangelia wg Mateusza</i></p> <p>25.11.2022 6:9-10 28.11.2022 6:11-12 29.11.2022 6:13-15 30.11.2022 6:16-20</p>	
LISTOPAD	<th data-bbox="515 460 947 532">GRUDZIEŃ</th>	GRUDZIEŃ
<p><i>Ewangelia wg Mateusza</i></p> <p>1.11.2022 3:13-17 2.11.2022 4:1-3 3.11.2022 4:4-11 4.11.2022 4:12-22 7.11.2022 4:23-5:2 8.11.2022 5:3-4 9.11.2022 5:5-7 10.11.2022 5:8-9 11.11.2022 5:10-12 14.11.2022 5:13-16 15.11.2022 5:17-20 16.11.2022 5:21-22 17.11.2022 5:23-30 18.11.2022 5:31-32 21.11.2022 5:33-42 22.11.2022 5:43-48 23.11.2022 6:1-4 24.11.2022 6:5-8</p>		<p><i>Ewangelia wg Mateusza</i></p> <p>1.12.2022 6:21-24 2.12.2022 6:25-34 5.12.2022 7:1-11 6.12.2022 7:11-18 7.12.2022 7:19-29 8.12.2022 8:1-15 9.12.2022 8:16-27 12.12.2022 8:28-9:9 13.12.2022 9:10-17 14.12.2022 9:18-34 15.12.2022 9:35-10:4 16.12.2022 10:5-15 19.12.2022 10:16-23 20.12.2022 10:24-33 21.12.2022 10:34-11:6 22.12.2022 11:7-24</p>

GRUDZIEŃ	STYCZEŃ
<p><i>Ewangelia wg Mateusza</i></p> <p>23.12.2022 11:25-12:7 26.12.2022 12:8-21 27.12.2022 12:22-33 28.12.2022 12:34-45 29.12.2022 12:46-13:9 30.12.2022 13:10-23</p>	<p><i>Ewangelia wg Mateusza</i></p> <p>23.01.2023 23:25-24:2 24.01.2023 24:3-51 25.01.2023 25:1-46 26.01.2023 26:1-35 27.01.2023 21:12-22 30.01.2023 22:23-46 31.01.2023 23:1-24</p>
STYCZEŃ	LUTY
<p><i>Ewangelia wg Mateusza</i></p> <p>2.01.2023 13:24-43 3.01.2023 13:44-58 4.01.2023 14:1-21 5.01.2023 14:22-36 6.01.2023 15:1-9 9.01.2023 15:10-39 10.01.2023 16:1-16 11.01.2023 16:17-23 12.01.2023 16:24-28 13.01.2023 17:1-27 16.01.2023 18:1-14 17.01.2023 18:15-35 18.01.2023 19:1-30 19.01.2023 20:1-28 20.01.2023 20:29-21:11</p>	<p><i>Ewangelia wg Mateusza</i></p> <p>1.02.2023 26:36-75 2.02.2023 27:1-44 3.02.2023 27:45-56 6.02.2023 27:57-28:20</p> <p><i>Księga Wyjścia</i></p> <p>7.02.2023 1:1-2:6 8.02.2023 2:7-3:11 9.02.2023 3:12-4:31 10.02.2023 5:1-6:28 13.02.2023 7:1-8:15</p>

LUTY	MARZEC
<p style="text-align: center;"><i>Księga Wyjścia</i></p> <p>14.02.2023 8:16-9:35 15.02.2023 10:1-11:9 16.02.2023 12:1-51 17.02.2023 13:1-14:12 20.02.2023 14:13-15:27 21.02.2023 16:1-36 22.02.2023 17:1-18:27 23.02.2023 19:1-25 24.02.2023 20:1-26 27.02.2023 21:1-22:30 28.02.2023 23:1-24:18</p>	<p style="text-align: center;"><i>Księga Wyjścia</i></p> <p>6.03.2023 29:1-30:10 7.03.2023 30:11-31:18 8.03.2023 32:1-35 9.03.2023 33:1-34:9 10.03.2023 34:10-35:35 13.03.2023 36:1-37:29 14.03.2023 38:1-31 15.03.2023 39:1-40:38</p> <p style="text-align: center;"><i>Ewangelia wg Marka</i></p> <p>16.03.2023 Wstęp 17.03.2023 1:9-45 20.03.2023 2:1-28 21.03.2023 3:1-35 22.03.2023 4:1-41 23.03.2023 5:1-43 24.03.2023 6:1-56</p>
MARZEC	
<p style="text-align: center;"><i>Księga Wyjścia</i></p> <p>1.03.2023 25:1-40 2.03.2023 26:1-27:22 3.03.2023 28:1-43</p>	
<p>Nasz adres: „Impuls” TWR ul. Kłodnicka 2 PL-54-217 Wrocław</p> <p>Tel: (+48) 601 400 892 e-mail: korespondencja@twrpolska.org</p> <div style="text-align: right;"> <p>Impuls Polska Redakcja broszury Marek Cieślars</p> </div>	